

Underbilag til bilag 12.

DANMARKS REDERIFORENING

København, den 21. juni 1965.

Forslag til lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift).

Under henvisning til aftale på møde den 9. ds. med kontorchef J. H. Bastholm og fuldmægtig J. B. Ekhaug skal Rederiforeningen fremkomme med forskellige bemærkninger af teknisk karakter:

Ad § 2, stk. 2 b.: Efter det oplyste må det anses for utvivlsomt, at „udlejning af varer“ også dækker tidscertepartier. Dette kan imidlertid medføre, at en dansk befragter foretrækker at chartre udenlandsk tonnage for at undgå at stå i forskud med det afgiftsbeløb, som den danske bortfragter skal opkræve. Tidsbefragtning bør derfor holdes udenfor bestemmelsen.

Ad § 2, stk. 2 c.: Det må anses for mest hensigtsmæssigt, om transportformidlende virksomheder som bugser- og bjærgnings-selskaber, lodserier, stevedoring, trosseføring m. v. omfattes af registreringspligten, og tolddepartementet er indstillet på at overveje dette nærmere.

Ad § 3, stk. 1 c.: Det er af stor vigtighed for rederinæringen, at offentlige institutioner som kgl. grønlandske handel, fyrdirektoratet, søværnet m. v. omfattes af registreringen, da disse institutioner i modsat fald ikke kan opnå afløftning for merværdiafgiftens beløb, hvorved udenlandsk tonnage vil blive stillet gunstigere end dansk tonnage.

Ad § 10, stk. 1 a.: Rederiforeningen har forstået, at denne bestemmelse både dækker sejlads mellem udenlandske havne og sejlads fra/til dansk havn til/fra udenlandsk havn, uanset om flere danske havne anløbes undervejs. Man har modtaget tilsagn om, at afgiftsfritagelse for leverancer til skibe i

udenrigsfart vil kunne praktiseres i henhold til nævnte bestemmelse, men har dog samtidig udtrykt ønske om, at denne afgiftsfritagelse fremgår direkte af lovforslagets § 33, der uddyber nærværende bestemmelse.

Ad § 10, stk. 1 b.: Det blev oplyst, at personbefordring med forsæt var holdt udenfor bestemmelsen, da man i modsat fald ikke kunne gardere sig mod misbrug. Rederiforeningen har taget bestemt afstand fra, at personbefordring ikke kunne ligestilles med varetransport, da det ville støde på urimeligheder at beregne merværdiafgift for en indenrigs strækning, der kun udgjorde en del — måske en meget ringe del — af en længere udenrigs sørejse.

Ad § 16, stk. 3 a.: D. F. D. S. gjorde opmærksom på, at bestemmelsen ville være umulig at administrere på indenrigs passagerruter, men tolddepartementet stillede lempelig praksis i udsigt og henviste i øvrigt til § 16, stk. 2, der imødekom vanskeligheden, hvis problemet skulle blive rejst „fra anden side“.

Ad § 16, stk. 3 c.: Rederierne gjorde opmærksom på, at en uniformsordning, hvis udgifter helt eller delvis dækkes af arbejdsgiveren, da skibenes officerer er underkastet uniformspligt, ikke kan ligestilles med egentlig naturalaflønnning. Tolddepartementet ville se på spørgsmålet, men kunne ikke stille noget i udsigt af hensyn til konsekvenserne, og Rederiforeningen må derfor forbeholde sig sin stilling hertil.

Ad § 24, stk. 1.: Det blev fra departementets side gjort klart, at rederierne er udenfor enhver opkrævning af afgift på ind-